

april 2025

Leto 2025

Pacifik

9. april 2025, sreda

Ljubljana - Singapur

Plan A se je začel realizirati. Prijetno uro, ob pol desetih dopoldan, imava za odhod. Ampak. Pridriva zadnjo minuto. No, resnici na ljubo, pridrvi Jure z nama na krovu. Zadnjo minuto. Na semaforju je že napis check-in counter closed, od treh šalterjev je le na enem šalterju en par (ki ravno kon čuje). Takoj sva na vrsti. Oddava za 50 kg robe in jo čekirava do Nadija. V to kvoto šteje ena toaletna torbica nekaj majic in hlač, vse ostalo je "cargo roba", roba za na barko (če zdravila tudi spadajo v to kategorijo).

Let do Carigrada je bil ahead schedule, taksiranje po tamkajšnjem letališču pa after schedule. Več, kot pol ure smo se fijkali in imeli site seeing Carigrskega letališča. Mislim, da ni ostala neprevožena niti ena taksirna steza. Je pa zato Turkish spet prijetno presenetil s paketi za higieno, gratis internetom in gostoljubnostjo. Ter za letalske razmere dokaj dobro hrano (s pravim jedilnim priborom!). Tako na lokalnem letu, kot na long haul letu v Singapur. Le en problem je bil. Jaz zaradi nedavne operacije žolčnika ne bi smel jesti, ne bi smel piti vina in ne bi smel piti kave. Pa sem grešil in za kazen me je malo bolelo v trebuhu, sic!

Kakorkoli, oba leta sta bila on-time in naslednje dopoldne sva se znašla na Changiju.

10. april 2025, četrtek

Singapur - Nadi, Fiji

In na Changiju nisva sledila poti, ki jo prehodil Tom Hanks. Transfer desk je deloval brezhibno in teti je bilo vse jasno, kaj in kako mora narediti, da ne bova imela težav. Pristala sva na terminalu 1 in tudi odletela od tukaj. To je v redu. Nisva pa imela priložnosti se sprehoditi po celotnem kompleksu Changi, ki že zadnjih 13 let osvaja prestižen naziv najboljšega letališča na svetu.

Fiji Airlines je odletel z rahlo zamudo in taka je ostala vse do pristanka. Naslednji dan. So pa Fidžijci bolj zanikrni, kot Turki, tako pri opremi letala, kot pri prehranjevanju. O internetu ni bilo ne ne duha, ne sluha. Tudi frčoplan je bil starejši A330, ki je za razred zaostajal za novima Airbusoma na turških letih. Če sva na Turkish Airlines lahko gledala TV sporede v živo in izbirala med nekaj 100 filmi in še toliko drugimi oddajami na velikem zaslonu na sedežu pred nama, je Fiji postregel s precej manjšo zadevo in neprimerno bolj skromnim sporedom,

11. april 2025, petek

Nadi - Nawi, Fiji

Danes je na sporedu najkrajši let. Slabo uro je trajal in bil je brez hrane, brez veceja, brez stevardese in brez stojne višine (celo za Vesno!). Lokalni let je bil to. Prehod meje in spopad s cariniki pred tem je minil mirno. Tokratno bitko sva suvereno dobila, bomo videli, kako bo s paketi, ki jih bo dostavil DHL. Tam je pa toliko robe, da se bojim, da bodo cariniki preimenovali napis na paketu "Yacht in Transit" v "Yacht in Kit". Nisva pa dobila bitke s punco na check-in šalterju. Na lokalnih letih je v ceni le 15 kg checked baggage. Računal sem, da nama bodo pogledali skozi prste, kot je bilo zadnjič. Pa sem pripravil račun. Tak račun, brez krčmarja. Kakorkoli, to je bila tudi edina slaba točka na celi poti. Dolgi poti.

S taksijem do šatla in s šatlom do Male. Lepo naju je pripeljal na krmo, da sva spustila platformo in kufre samo prestavila v kokpit. Pardon, prestavila jih je Vesna. Jaz še ne smem obremenjevati trebušnih mišic. Tako je njeno tolmačenje. In to je zadnji teden večno jabolko spora. jaz bi, Vesna mi ne pusti.

No, popoldan je bilo na sporedu popravilo električne instalacije. Niti ena luč od petnajstih ni delala. Niti ena! Tako nagriženih kablov ne pomnim. Ne bom pretiraval, če rečem, da sem moral popraviti 20-30 spojev. In potegniti na novo 6

ali 7 kablov. Obožujem vlečenje kablov pod stropom s foršprungo, posebej kadar ne smem dvigniti nič težkega in popiti hladnega piva za lajšanje psihičnih bolečin, ko moram v čudoviti marini popravljati barko. In glavnina rezervnih delov sploh še ni prišla.

12. april 2025, sobota

Nawi, Fiji

Saga z elektriko se nadaljuje. In saga z vodo tudi. Da tiste z zdravili niti ne omenjam. Hja, pri zdravilih je potrebno odgovoriti na vprašanje: kako spraviti dva kufra zdravil v eno toaletno torbico? Možnih odgovorov je več. Trivialna rešitev enačbe na žalost ne pride v poštev (vzeti toaletno torbico, ki je večja ali enaka prostornini dveh kufrov). In tako večino dopoldneva prelagava arcnije malo levo in malo desno.

Ko je naloga z zdravili rešena, grem pod tuš. Ta za čuda dela brez ugovarjanja. Ne dela pa tuš bilge pumpa, sic!. Popravim nekaj kontaktov in ker ni nič bolje (saj sem vedel, da tole ne bo električni problem, ampak vodovodni), razstavim pumpo, modificiram impeler in pumpa prede kot se spodobi,

Glavna tema te dni je, kako plačati karburator za outboard v Novo Zelandijo. Trgovina ne sprejema kreditnih kartic, bančni račun ima v novozelandskih dolarjih. Naše banke nakazila v NZD ne znajo narediti. Po pomoč se zatečemo na Revolut z izkoriščevalsko provizijo (30 EUR za 100 EUR nakazila). Uspeh je polovičen. Dobesedno. Z našega računa je denar odšel na trgovinski račun pa ni prišel. Dolga je pot do Nove Zelandije, očitno. Ko preverimo drobni tisk, vidimo, da si Revolut vzame 15 delovnih dni, da izvede eno samo transakcijo. Sosed Max je potem v oštariji iz žepa potegnil telefon, šel na spletno banko Wise, plačal (denar je bil v Novi Zelandiji v nekaj minutah, stroški manj kot evro) in Vesna mu je nakazala evre na njegov račun (spet v nekaj minutah). Ta rezervni del se je tako fiktivno pocenil iz 130 evrov na 94 evrov. In zakaj bi potem imel Revolut? Predplačniško kartico itak že imam. Morda si pa omisliva Wise?

13. april 2025, nedelja

Nawi, Fiji

Nedelja je čas za počitek. In si ga privoščim. Spim do srede dneva. No, to je del resnice, drugi del. Prvi je, da me je prijazna duša klicala ob dveh ponoči, verjetno zato, da mi pove, da ne more prebrati dnevnika, sic! S spanjem potem ni bilo nič do zore. Jet leg spet kaže zobe. In tako smo pri drugem delu zgodbe: ker je le treba spati, sem spal podnevi.

Za zajtrk ob dveh popoldan je bila (mastna in zanič) pica. Oštarija je medtem, ko naju ni bilo v marini, zamenjala najemnika in posledično je bil zamenjan tudi meni. Nimava ideje, kaj bi sedaj lahko jedla v marinski oštariji. Hrana je po novozelandskem okusu. Tega so kreirali angleški kaznjenci. Torej je to daleč od evropske kuhinje in še dlje od azijske. In najdlje od dobre (no, za ta primat se v pošteni borbi potegujejo tudi avstralski oštirji)!

Popoldan (spet) čistiva, a do čiste barke je še vedno zelo daleč. Vlaga in plesen sta naredili svoje. Za povrhu naju razveseli še pogled na DHL tracking listo. En paket od treh se je že izgubil. Iz Londona so šli trije, v Los Angeles sta prispela dva. Zdaj vem, kako si Trump predstavlja uvedbo novih carin, ne da bi s tem sesul lastno ekonomijo. Pobiral bo desetino v naravi. Tako, kot so to nekoč počeli graščaki v naših deželah. Očitno je Melanija hodila v šolo v času, ko so nas še učili o kmečkih puntih in Donalda o tem tudi uspešno podučila. Še dobro, da sva pošiljko zavarovala za polno vsoto (sva že mislila, da bi napisala manjši znesek zaradi carin, pa sva si v zadnjem trenutku premislila). In tako bova Trumpu refundirala carino, hehehe...

14. april 2025, ponedeljek

Nawi, Fiji

In sva jo posredno tudi že. Očitno je bila že grožnja dovolj. Sredi noči sta dva paketa že v Nadiju. Tretji se je pa tudi našel (pri Trumpu doma) in verjetno prispe k nam z enodnevno zamudo. Se pa zaplete kasneje. Priloženi račun je lahko samo eden. To je razumljivo. Manj razumljivo pa je, da mora biti za slovensko izvozno carino v slovenščini, za fidžijsko uvozno pa v angleščini. Vesna je pripravila dvojezičnega, ki pa ni primeren za DHL. Klasični kavelj 22! Po nekaj mailih se nato na trackingu pojavi čaroben napis Clearance complete (za dva kosa). Mar res?

Danes k lokalni šivilji neseva zamenjat zadrge na sprayhoodu. S seboj sva iz Slovenije prinesla tako zadrge, kot tudi sukanec, sicer ne bi bilo nič s popravilom. O sailmakerici so mnenja deljena. Eni jo hvalijo, drugi grajajo. Kakšno mnenje sva si ustvarila midva, najbolj pove podatek, da je delala pet ur (ampak res delala, po evropskih standardih, ne fidžijskih!), da je uspela zamenjati tri zadrge. Če bi vedela, kaj naj naredi, bi za to potrebovala eno uro, tako je pa vsako zadrge najprej prišla narobe, jo odtrenala in try&fail metodo ponavljala (nama se je zdelo) v nedogled. Tudi, ko je prekratko

odrezano zadrgo še dodatno krajšala, je bila še vedno prekratka (pa to ni vic!). S poznavanjem sailmakerstva se gospa res ne more pohvaliti. Sploh nisem prepričan, če je vse zašila vsebinsko v redu, lepotno je bila itak katastrofa. Jutri bo dan resnice, danes je bila že noč, ko sva se vrnila na barko. Kaj naj še šivalni stroj prevažava s seboj?

15. april 2025, torek

Nawi, Fiji

Tri tedne je minilo od moje operacije. Mislim, da sedaj lahko jem že (skoraj) vse. Še dan ali dva in mi bo odpadla zadnja krasta. Potem bom spet lahko bivakiral v pool baru. Življenje se vrača v normalne okvire. Skoraj normalne. Za "skoraj" pač skrbi DHL. Paket, ki je z zamudo prispel v Los Angeles, je svojo pot, namesto na Fiji, nadaljeval v Cincinnati. Dvomim, da ga vidim pred prazniki (tukaj trajajo neprekinjeno štiri dni, začnejo se v petek).

Sicer je dan minil v urejanju in čiščenju tropske nesnage, ki se je nabrala v dobrih treh poletnih mesecih, ko je bila Mala na milost in nemilost prepuščena sama sebi in tropskim ciklonom. In kot kaže, bo čiščenje trajalo še kar nekaj časa.

Počasi izbiram material za farbanje podvozja. Računam, da me bo vse skupaj stalo manj kot jurčka, vključno z boatyardom, delom, materialom in hotelom za čas, ko bo barka na škljocnih. Cene so tukaj precej nižje, kot v Deželici. Kakovost je enaka. Slaba, torej. Če želim, da bo narejeno v redu, moram biti poleg in usmerjat vsak gib delavčevih rok. Še vedno pa ne vem, ali bi se tega postopil tukaj (kjer ni v boatyardu ničesar, je pa praktično blizu Nawija) ali v Denerau (kjer je na peš vse, je pa do tja 150 milj). V nekaj dneh se moram odločiti.

16. april 2025, sreda

Nawi, Fiji

Včeraj sem mojstru električarju, ki mi je neuspešno popravljal inverter charger, podaril nekaj robe v vrednosti dveh jurčkov. To je vrednost po trgovinskih cenah. Vrednost za mene je nič. Mi pa ta roba zaseda prostor na barki, torej je vrednost negativna. Mala od neskončnega števila (hmmm... je "neskončno" tudi naravno število ali ni?) na pol delujočih rezervnih delov poka po šivih. Vsi možni in nemožni lockerji so spakirani po LIFO metodi. In 75 kg še prihaja. Če bodo paketi prispeli, seveda? Dva sta menda na poti iz Nadija, tretji mirno počiva v Cincinnatiju.

Malo sem dopoldan osvobodil štirih (od desetih) priveznih vrvi. Po novem je privezana bočno samo na en finger ponton. Računam, da se cikloni letos ne bodo več sprehajali preko Nawija. Eden nas je sicer včeraj falil za nekaj sto milj in oddivjal v Tasmanovo morje.

Po čiščenju (le kaj bi drugega lahko počela) se odpraviva na kosilo na obalo. V planu je bilo sicer še nekaj šopinga, pa naju je naliv prepričal, da to ni najboljša ideja. Zato sva pa popoldan izkoristila za klepet z Maxom in Johnom. Iščeva informacije o lokalnem boatyardu. Z Johnom in Kate se tudi usedeva v kafič in tema "boatyard" kmalu postane vse kaj drugega.

Danes sem dokončno zaključil z alkoholnim postom. Nameraval sem tudi z bazenskim, pa me je vreme prepričalo, da to zadevo prestavim na - manjana.

17. april 2025, četrtek

Nawi, Fiji

DHL nam piše: "Obveščam vas, da sta dva kosa pošiljke na poti proti končni točki za ureditev dostave, 1 kos pošiljke je žal zadržan v ZDA pri carini in zaradi operativnih težav v ZDA žal ne moremo pospešiti odpreme 1 kosa pošiljke. Sklepam, da kos, ki je ostal v ZDA ne bo prispel pravočasno na končno točko za ureditev dostave.". Sicer mi ni jasno, kaj ima ameriška carina opraviti z opremo, ki je na poti iz Slovenije na Fiji, ampak Trump že ve. On itak vse ve. Tudi to, kaj so v tem primeru "operativne težave". Strokovnjak za carine je, še posebej za duty free opremo za "Yacht in transit" v drugi državi. Ah ja, Amerji, Amerji, ...

In ah ja, Fidžijanci... DHL help desk v Ohio nima pojma, da je paket pri njih. Naj se obrnemo na help desk na Fidžiju. In se obrnemo. Help desk na Fidžiju nima pojma o paketu, ki je v Cincinnatiju, ve pa, da sta dva paketa že na carini in strogo pove, da moramo poslati še nekaj papirjev, da bo carinjenje teh dveh paketov lahko dokončano. In ravno, ko razlagajo, kaj vse je še potrebno pripraviti, potrkna na vrata marinero z dvema velikima paketoma. Dokument, nalepljen na njih razkrije, da sta bila s strani carine pregledana že pred dvema dnevoma. Toliko o super truper znalcih pri hitri pošti DHL Express.

Torej: ah ja, DHL, DHL...

In še beseda o postu. Bazenskem postu. Ko je v zraku več vode, kot v bazenu, v bazen pač ne grem. Manjana. Že tako sva morala po kosilu v birtiji na obali izpustila dva shuttla (dve uri), da sva se lahko vkrcala le zmerno mokra. Da bi mi pa voda izpod neba kapljala v pivo? Ne, to pa res ne!

18. april 2025, petek

Nawi, Fiji

Bazen - manjana. Danes je praznik in domačinski otroci so navalili na bazen, kot da ga jutri ne bo več. In njihovi starši so navalili na oštarijo, kot da je jutri post. Običajno je v bazenu le jadralska posadka v pool baru, na kosilu ali večerji sva pa skoraj vedno edina gosta. Gosti so skoraj izključno Indijci, ki praznujejo vse kar se praznovati da. Najbolj pa Divali. Melanezijci to očitno drugače proslavljajo. Oni kuhajo jajca. Teh lahko kupijo (pri Indijcih) kolikor si jih srce zaželi. Žal ni povsod v razvitem zahodnem svetu tako.

Današnja zanimacija je bila zamenjava razpadajočih in rjavečih Lewmarovih senčnikov na stropnih oknih za nove Seaviewjeve. Lewmarove robe ne razumem najbolje. Nekatera je prvovrstno v redu in nekatera prvovrstno zanič (glavno, da je prvovrstna!). Vitli so odlični, krmilo je bilo narejeno kar z železnimi ležaji in železnimi spojki. Že zdavnaj sem bil primoran to marine grade robo priznanega proizvajalca zamenjati z običajno iz Home Depota. Od takrat je mir. Podobno sem računal, da bom enostavno zamenjal tudi senčnike. Ampak. Vse razpada, le tisto, kar bi moralo, ne. Nikakor nisem mogel odstraniti plastičnega okvirja. Brez flekserice ni šlo. Potrebno bo najti navodila, kako se to pravilno odstrani in to ob priliki tudi izvesti. Morda AI kaj ve na to temo?

Vreme je aprilsko, vsak dan sije sonce in vsak dan dežuje. Pa sem mislil, da je aprilsko vreme naša posebnost, še posebej, ker je sedaj na južni polobli jesen...

19. april 2025, sobota

Nawi, Fiji

DHL se je prebudil. Po tednu dni bivanja v Cincinnatiju, je paket končno odletel. Tudi Los Angeles je že zapustil. Kam je namenjen, se pa še ne ve. No, namenjen je na Fidži, kam je pa dejansko šel, pa ostaja skrivnost. Srčno upam, da se je končno le izmuznil dolgim prstom carinika Trumpa. Sva pa včeraj od DHL dobila obvestilo, ki se naju sicer neposredno ne tiče, a vendar. Zaradi Trumpove zmešnjave DHL začasno ukinja dostavo paketov v ZDA.

Poleg tega paketa, me skrbi še nabava protivegetativne barve. Indijec mi že od ponedeljka obljublja ceno in dobavni rok. Pa nič. Mu pišem, ga kličem, pa nič - kot bi bil slovenski vodovodar. Osebnost sem moral iti do trgovine, kjer dela, ampak tam nič ne vedo o kakršnem koli naročilu. A-joj! Sedaj sem se zmenil z nekom drugim in ta mi je sveto obljubil (hindi Indijec na krščanski sveti praznik), da bo barva pri meni najkasneje v četrtek. Bomo videli.

Imava nov kompresor za hladilnik. Potrebno ga je priključiti in napolniti s plinom. Pa se plin mojster odziva tako kot - no ja, kot slovenski vodoinštalater. Vesna ga popoldan le nekako dobi in se zmeni za "enkrat v torek". Tudi to bomo videli, kako bo.

Danes je na prednjo pripono romala genoa in dingi je romal v vodo. In se skoraj potopil. Narobe obrnjenega je tropsko sonce tako obdelalo, da je popustil plastični spoj med tubo in zadnjo leseno ploščo. Voda vdira v notranjost. Jutri bo še zanimivo lepljenje. Če bo le vreme dopuščalo. Dežuje nepredvidljivo in pogosto.

Kosilo je bilo spet na obali. Po povratku pa skok v pool bar v marinskem bazenu. In po bazenu na bazensko praznično zabavo. Velika noč je le velik praznik na Fidžiju, skoraj tako velik, kot Divali in potrebno ga je ustrezno proslavljati. Žur mora biti! Za mene ima še poseben pomen. Prvič po operaciji sem popil primerno količino alkohola.

20. april 2025, nedelja

Nawi, Fiji

Na sinočnjem računu je bilo enajst piv. Toliko jih skoraj sigurno nisem popil, najbrž je barman zamešal kakšno rundo, a nič ne de. Jih je bilo pa preveč, moj želodec očitno še ni čisto fit po operaciji. Spanje je bilo moteno. Nocoj sem zato naredil korak nazaj in namesto z družbo, na večerjo zavil z Vesno. Na računu je bilo 10 piv manj.

Dan je bil sončen in suh. Tudi to se zgodi. Redko, silno redko, a vendar se zgodi. Spravila sva se k lepljenju dingija, pogoji so bili primerni. V Sloveniji sem kupil dvokomponentno lepilo za lepljenje industrijskih trakov. Tako, ki preverjeno zlepi tudi

dingi. Za večno. A glej ga zlomka! Ne najdem trdilca. Vse sem preiskal, nikjer ga ni. Edina logična razlaga je, da sva ga pomotoma vrgla v smeti skupaj z ostalo embalažo, ko sva razpakirala DHLov paket. Sranje!

Poleg projekta lepljenja (razen dingija še vhodnih vrat) in čiščenja, sem preveril delovanje motorja. Pali iz prve! Tudi sidrni vinč pali iz prve, in chartplotter tudi. Pri ostalih instrumentih je pa tema. Dobesedno. Očitno je tudi napajanje avtopilota in instrumentov pojedla korozija. Zanimacija za jutri, ko bom preveril še AIS, radar in vetrnik. Včeraj sem zamenjal kabel za prikaz napetosti na startnem akumulatorju. Kar nekje na sredi je preperel. Kako je to možno, mi ni najbolj jasno, se pa ni zgodilo prvič. Kakorkoli, bolje tako, kot da bi bil akumulator zanič, kar je kazal instrument.

21. april 2025, ponedeljek

Nawi, Fiji

Popravilo instrumentov je bilo lažje in hitrejšo, kot sem se bal, da bo. Preflital sem napajanje Seataalk-ng busa iz "dedicated" na "autopilot", odstranil po novem nepotrebn kabel in posprejal kontakte. Pali iz prve! Vse na Mali je operativno, celo dingi spet plava na vodi. Lahko bi izplula že danes, če... če ne bi čakala na DHL, barve, hladilnikarja, ...

S šopingom tesnila za vodo in pijače na zalogo danes ni bilo nič. Tehnične trgovine so v veliki meri zaprte (državni praznik je in nekateri trgovci se ga držijo), v živilski trgovini v marini pa ne sprejemajo kreditnih kartic. Sladoled bi že kupila z gotovino, fasunge za pol leta pač ne. Računam, da bova našla v mestu trgovino, ki bo robo dostavila na barko - in kjer bova lahko plačala s telefonom.

Na kosilo greva h Kitajcu. Spet jeva v redu za razumen denar. In potem zavijeva še v dva lokala. Povsod so Indijci, domorodcev praktično ne vidiva. Hecno. Indijci načeloma ne praznujejo krščanskih verskih praznikov, pa so edini, ki ga žurajo. Tudi na bazenu v naši marini so sami Indijci, ogromno Indijcev. Kaj katoličani ne praznujejo več svojih praznikov? Ali pa je meni morda ušla kakšna podrobnost?

22. april 2025, torek

Nawi, Fiji

Spet je delovni dan in spet se pretebam s trgovci. Eni so zaprti, drugi ne dostavijo naročenega. Kot bi bil v Aziji: jes-sr-jes za vsako zadevo, pa naj bi bil odgovor »da« ali pa »ne«. En teden že se pretebam, da bi mi dobavili barvo, pa nič. Vsakič, ko jih uspem dobiti na telefon je jes-sr-jes-a-ka-pl-of-auls-vi-hev-pint (seveda, v nekaj urah vam dobavimo barvo). Vsaj tako jaz razumem ta njihov hindi english. Oni ga očitno drugače. Ampak. Jutri je nov dan...

Zato je pa prišel indijski hladilnik-mojster (ki ga res, ampak res, nisva skoraj nič razumela). Dve cevi bi moral pritrditi in kompresor napolniti s plinom. V idealnih pogojih je to za nekaj minut dela. Fant je delal od enajstih do treh. Prvo uro ga itak ni bilo, fiji time. Drugo uro je v nekaj minutah vse skupaj sestavil in ugotovil, da ne dela, se temu čudil in srepo gledal v kompresor, če bo morda začel delati kar sam od sebe. Tretjo uro je v roke vzel novemu kompresorju priložena navodila za uporabo in se začel učiti, kaj je sploh treba narediti. Zadnjo uro mu je nekako uspelo prebrati tisto stran, kjer piše, da je treba odčepiti priključek pred prvo uporabo in potem je bil nasmejan do ušes.

Na customsih sva se ustavila po cruising permit za naslednjega pol leta. Zastonj je (v info Hrvatom, Grkom in podobnim tičem). Teta je bila silno prijazna, vsaj ena današnja pozitivna izkušnja.

Po kosilu pri Kitajcu (z jedilnikom debelim, kot telefonski imenik) sva šla v šoping hrane za naslednje mesece. In spet je bilo jes-sr-jes, ko sva jih vprašala, če dostavijo na barko. Nekajkrat sva vprašanje ponovila v različnih podtonih in vsakič so bili strumni jes-sr-jes. Na koncu je bilo tako, da sploh niso vedeli, da za dostavo potrebujejo čoln (itak je bil odgovor na vprašanje, če imajo čoln jes-sr-jes). Končalo se je tako, da so znosili vso robo na naš shuttle in ta jo je dostavil na platformo Male. Ampak, to ni bil njihov »delivery to the yacht«, to je bila Vesnina organizacija naših marinerotov.

23. april 2025, sreda

Nawi, Fiji

Danes gre zares. Kupiti morava O-ring, barve, lepilo, orodje za barvanje, svetilko, testni vzorec vina, nekaj hrane, zmeniti se je potrebno z mehanikom, delavci, boatyardom, prevzeti dva paketa in v miru popiti kakšno pivo. Natrpan urnik, še posebej natrpan za tropske razmere in ekstremno natrpan za fiji time.

O-ring, ki sva ga izgubila stane v Sloveniji 2 evra, v Novi Zelandiji 10 dolarjev na Fidžiju - se pa ne ve. Tukaj je jes-sr-jes cel ljubi dan. Teta, Selina pa imenu, v samovšečni firmi Yacht Help, potrebuje cel ljubi dan za to, da izve, da ene gumice

nima na zalogi. Potrebovala bi verjetno en teden, če je ne bi midva izmenično priganjala vsake pol ure. In v celem dnevu sva bila tudi edina stranka. O-ringe sicer prodajajo v Savusavu vsaj na desetih mestih, pa nikjer nimajo dimenzije, ki jo potrebujem. Očitno bo potrebno biti pri demontaži saildriva previden in ponovno uporabiti stari o-ring.

Jaz sem se spravil v nakup barve. Tri ure sem bil v trgovini in se ves čas pogovarjal z Al-jem. Prodajalci enostavno ne vedo nič. Nič! Karkoli sem jih vprašal, je bilo jes-sr-jes. In potem kličejo dobavitelja, ki očitno tudi nič ne ve. Vsaj tako lahko sklepam po tem, da je bila ena izmed vmesnih faz tudi zahteva dobavitelja po fotografiji barke (ki je trenutno v vodi), da bodo na podlagi tega povedali, katero antifouling barvo potrebujem. Saj ni res, pa je! Če ne bi v mojem super-truper telefonu živel Al, z nakupom ne bi bilo nič. Ko smo nekako dorekli primer in antifouling, se je zataknilo pri tiecoatu (zanj sploh še niso slišali niti trgovci, niti distributerji, niti uradni zastopniki), do thinnerja pa sploh še prišli nismo. Na Fijiju sem pred leti kupil najbolj strupeno barvo doslej, letos mi to ni uspelo. Na koncu sem vse oh-in-sploh barve storniral in kupil najcenejšo no-name varianto. Ves material (vključno z orodjem) me je tako stal dobrih 200 evrov (toliko, kot stane samo Propspeed). Bom pa čez pol leta zadevo delal še enkrat, če bo treba. Tukaj sem v vojni s prodajalci barv kapituliral. Indijci so nesporni zmagovalci.

Za lepilo, prineseno iz Ljubljane, za katerega ne najdem trdilca, sem tudi uspel kupiti nadomestno podobne kakovosti. Celo svetilko, iz katere se včeraj pokadilo, sem dobil novo. In testno flašo vina tudi. Te mi pred dvema dnevoma niso hoteli podariti, ker OTP banka ni delala in nisem mogel plačati. Vesna je nabavila nekaj različnih stvari za pod zob. Izbrano hrano, kolikor je izbrana hrana na osamljenem otoku z angleško tradicijo sploh možna. Ona je bila v Savusavu dvakrat toliko časa, kot jaz.

Zataknilo se je pa pri delovni sili. Za jes-sr-jes se je izkazalo, da velja za fiji time. Pred dvema dnevoma so imeli vsi čas preko vikenda, danes pa oni ne bi delali ob nedeljah, ker gredo k maši. Jah, potem pa jamrajo, da so reveži. Pri meni bi zaslužili za nedeljski overtime toliko dolarčkov, ki jih sicer ne dobijo v celem tednu. Ampak, oni že vedo, kaj je prav. Mislim pa, da bom kakšne neuke Indijce že dobil, da bodo brusili podvozje. Indijci ne hodijo k maši.

Paket, ki ga je zadržal carinik Trump, je končno prispel. Tako, kot se šika. Brez carinskega pregleda, dostavljen direktno v kokpit Male. Le en teden kasneje je prispel, kot bi moral. Mini paketek, ki je priletel iz Nove Zelandije že pred enim tednom in je iz Nadija v Savusavu potoval vse do danes, mora pa še do customs in tja morava jutri tudi midva z vsemi papirji (ki so jih itak izdali oni), da nama dajo duty free blagoslov za dvig paketka na pošti. DHL je kljub zamudi očitno še vedno najmanj slaba izbira.

24. april 2025, četrtek

Nawi, Fiji

Danes sem se namenil namestiti nov inverter/charger. Urico ali dve dela. V teoriji. V praksi pa v celem dnevu dela nisem dokončal. Ko sem v Panami kupil dva inverterja 115V namesto enega 230V, sem preflintal celo barko, da sem še vedno lahko imel 230 na vtičnicah. Sedaj moram to preflintati nazaj. Ampak, kako? Ker je bilo začasno, je bilo zapisano samo v moji lubenici. In ker ta lubenica z leti gnije, zapis ni več popolnoma čitljiv. Namesto po načrtu sem zato moral na novo odkrivati, kaj je bilo takrat narejeno. In šele tik pred mrakom, mi je uspelo namestiti osnovno funkcionalnost. Podrobnosti in programiranje pridejo na vrsto drugič. Tudi fizično zadeva ni najbolj enostavna. Napravo moram spraviti v luknjo, v katero komaj gre. Še prej jo moram ožičiti in potem vseh teh 18 kg tako privezanih na barko tudi obesiti. 18 kg dvigniti s stegnjenimi rokami (ročica!), ko ležim na podu v salonu, in so roke v luknji pod kapitansko mizico, za mene ni mačji kašelj.

Vesna se je ukvarjala z birokracijo in nesposobnimi domačini. Uredila je cruising permit (jutri tako lahko izplujeva v boatyard) in prevzela je paketek iz Nove Zelandije. Customsi tukaj so perla glede na izkušnje od drugod! Ni se pa mogla zmeniti s Selino glede mehanika. Selina rabi dva dni, da ugotovi, ali je njihov možakar na voljo v soboto. Neverjetna je! In nekdo jo celo plačuje za to. Ostale stvari je uredila, v zamrzovalniku je meso, v hladilniku je vino. Potrebujeva še kaj drugega?

Zvečer greva skupaj z Y2K na večerjo v Planters Club. Z Massimilianom in Alessandro se lepo ujamemo. Po najinem okusu sicer to ni ravno najboljša oštarija, je bilo pa čisto spodobno. In smešno poceni.

25. april 2025, petek

Nawi, Fiji

Vesna se je vrgla v organizacijo, jaz sem na tem področju odpovedal. Enostavno se ne znam spopasti z jes-sr-jes, za kar že vnaprej vem da je no-sr-no. Tako imava sedaj naročena dva mehanika in dva fizikalca. Dopoldan grem v šoping orodja, če slučajno oba odpovesta. Ali prideta bare handed. Upam, da bo vsaj en od njiju jes-sr-jes. En mehanik je od

Seline, usklajevala se je en dan in še malo, in sedaj bi on imel čas v soboto popoldan (najbrž zato, da me spravi v cajtnot). Upam, da bo drugi bolj resen.

Ob enih naj bi izpluli, da pridemo na cilj ob plimi. Izplujemo prej. Prezgodaj. Pred boatyardom plujemo in čakamo. Zapisano je v množini zato, ker je z nama izplul tudi merinero na svojem dingiju, da nama pokaže pot do tri milje oddaljenega boatyarda. Hmm... To je tako, če je delovne sile dovolj (ali preveč). Kakorkoli, ne čakamo plime, te je že dovolj, čakamo Morgana in ekipo, ki pride točno takrat, kot je bilo dogovorjeno. Fiji time, enkrat prepozno, enkrat prezgodaj, nikoli točno. No, točen je samo shuttle in še to samo takrat, ko jaz zamudim. V vseh ostalih primerih shuttle zamuja.

Dvignejo naju brez pripomb. Barko, ki je bila relativno malo zaraščena glede na pogoje, kjer je bivakirala, lepo očistijo in predstavijo na mesto, kjer je že izkopana luknja, da bomo lahko menjali ležaje krmila. Pohvalno. Spotoma se zmenim še z mehanikom za menjavo saildriva in za menjavo ležajev. Za slednje potrebuje dodaten par rok in ta dodatni par rok bo tudi brusil, kar bo potrebno brusiti. Ne bo veliko. Kakorkoli, ta dodatni par rok (v osebi mehanikovega svaka) odigra še vlogo taksista in naju dostavi v hotel in jutri naj bi naju tudi nazaj v boatyard. Ej, kako se je začelo lepo odvijati! Kako lepše je tako, kot pa jes-sr-jes. Upam, da se bo tako odvil do konca.

Mehanik (no, priučeni mehanik, sicer pa visokotlačni pralec pri Morganu) Bongij se je dela lotil že danes popoldan in lepo odvil nekaj vijakov, ki jih jaz sam (s svojim orodjem in svojim znanjem) ne bi uspel. Že to je pohvalno. Če bo jutri še uspešno dokončal, bom pa sploh zadovoljen.

Prespala bova v novem hotelu v lepi sobi za solidno ceno 39 evrov. V hotelu je sicer indijska restavracija, pred hotelom pa domačinka na žaru pripravlja ovčko. Za večerjo naju je takoj omrežila. To je sicer take away štant, ampak se punca takoj ponudi in nama prinese krožnike (porcelanske) in pribor (keramični) in pojeva v restavraciji ob bazenu poleg hotelskega lobija. Povsem sprejemljiva kakovost hrane za ceno enega piva (dva evra in pol). Za primerjavo: v slovenskih tejkavejdžinicah je cena štirikratna, pribor plastičen, krožniki pa stiroporasti. Živela ekologija!

26. april 2025, sobota

Valaga, Fiji

Sevo me ob sedmih že čaka in takoj tudi odpelje. Tudi Bongij je on-time v boatyardu. Ampak. Potem je pa vse ostalo vakamalua-vakamalua, počasi, počasi. Na južnem Balkanu se temu reče siga-siga, pri Arabcih pa javaš-javaš. Pomen je enak: kar lahko prestaviš na jutri, nikar ne počni danes.

Ležaji pri krmilu so bili drugačni, kot sem jih imel nove, stari so bili zacementirani s školjkami in vsi smo zadevo videli prvič. Ko kaj ni šlo enostavno, je Bongij takoj izdahlil: vat-tu-du-enton-jur-d-bos. In jaz šef na kvadrat, ki nima pojma, kako se menja ležaje. Navodila od Naca so bila jasna. Odstrani stare ležaje in namesti nove. Če (ko) kaj ne bo šlo, improviziraj. In smo improvizirali. Cel dan. Stari ležaj smo topli, rezali, vlekli in na koncu vrtali, da smo ga po nekaj urah spravili ven. Spodnjega. Pri zgornjem se je zataknilo, ker se niso dali odviti vijaki (Sikaflex uber ales!). En se je celo odlomil. Ampak. Na koncu smo ugotovili, da jih sploh ni potrebno odviti, zgornji ležaj se lahko zamenja od spodaj. Enostavno, če to veš. Kakorkoli, ležaji so bili pozno popoldan zamenjani, krmilo vrnjeno nazaj, le 3/4 vijakov moram v ponedeljek kupiti in to tukaj ne bo ravno enostavno. Bojim se, da bo mission impossible.

Zapletlo se je tudi pri sail drivu. Osem vijakov je Bongij nekako uspešno odvil. Ampak. Spodnji del saildriva se od spodaj sploh ne da zamenjati. V barko je bil očitno montiran sestavljen. Od zgoraj. Service manual, ki jih je po Ermanovih navodilih lepo napisal Al v kleni angleščini, so bila v trenutku nerelevantna. Takoj, ko je postalo jasno, da je luknja v trupu premajhna in spodnji dela saildriva skozi to luknjo sploh ne gre. Jutri bomo žagali novo luknjo v trup, sic!

Edino Sevo je opravil svoje poslanstvo brez pripomb. Mala je (skoraj) v celoti pobrušena.

27. april 2025, nedelja

Valaga, Fiji

Another day in a paradise. Zbudiva se ob šestih, ob sedmih naju Sevo pobere in odpelje v boatyard, Ob deset čez sedem začnemo vsi trije rintati. Sevo pobrusi barko v dobri uri in potem čaka na Bongija, da naredi, kar ima za narediti. Jaz ga tudi čakam. Ampak. Bongij ima mačka. Včeraj je tako dobro zaslužil s fušanjem, da so proslavljali dolgo v noč. Predolgo. Ko ob devetih Sevo le pokliče Bongija, se javi njegova žena: Aaaaaa??? In potem je: Bongij-vej-k-ap-vej-k-ap-vej-k-ap-vej-k-ap-vej-k-ap-vej-k-ap-vej-k-ap-vej-k-ap. Brez reakcije. V takem stanju ga niti ne potrebujem na barki. Naj gre najprej k maši, da mu župnik navije ušesa.

Sevo je vse že davno lepo končal, ko se je Bongi končno primajal in kmalu spet odmajal. In se opoldne vrnil s Tumijem in kosilom za vse nas. Po kosilu se je počasi začelo odvijati. Tumi je po delih žagal Malo in šele sredi popoldneva jo je toliko odžagal, da je sail drive prišel na plano. In potem se je začelo. Dva vijaka bi bilo potrebno popraviti. Ampak. Vijaki v saildrivu, narejenem na Japonskem so - imperialni! Nič na Mali ni imperialno, vse je metrično. A-joj! Problem reši sosed, Francoz, ki ima nekaj takih vijakov med spare parti. In za katere je sveto prepričan, da so metrični. Ko ugotovi, da niso, se še on drži za glavo!

Na koncu je v Mali konkretna luknja. Ampak, saildrive je le zamenjan. Upam samo, da v redu. Po navodilih Al je bilo potrebno samo osem vijakov odviti in priviti nazaj. Urica dela. Ah, ja...

Potem sledi barvanje s primerom. Kar tepejo se za valčke, kdo bo smel delati. Saj, barvala bi lahko tudi midva (brusila ne bi rada), ampak, če je za majhen denar kdo to pripravljen početi, naj izvoli. Povprečna plača na Fidžiju je 2,60 evra na uro. Jaz jih plačam bogovsko, trikrat toliko. Jasno, da so zainteresirani. Jebeš župnika in mašo! In jutri bi spet prišli, če jim le najdem kakršno koli delo na Mali. Kaj se bo že našlo, ni vrag.

28. april 2025, ponedeljek

Valaga, Fiji

Sedaj je to že rutina: vstaneva ob šestih, ob sedmih greva na delo. Delo, za katerega nisva plačana. Še slabše: delo za katerega plačujeva. Sevo pobarva podvozje. Ampak. Pobarva tako, kot pač delavec pobarva. Ne razmišlja in ne posluša. Sevo je sicer čisto prijeten možakar, nima pa niti izkušenj, niti znanja. Saildrive, kljub večkratnemu opozorilu, pobarva z barvo, ki za to ni primerna. Še dobro, da sem to takoj opazil in se je dalo naštrihano z razredčilom enostavno odštihati. Večji problem je kobilica, kjer so se pojavili mehurji zaradi nekompatibilnosti primerjev. Vsaj jaz, električar po izobrazbi, to tako vidim.

Kakorkoli, Seva sva v prestopnem roku danes dopoldan prodala Francozu na sosednji barki, zadeve na Mali pa rešujeva sama. Timing se je tako zamaknil za en dan. Najmanj. Tudi počasi nama gre vse od rok. Propeler, na primer, sva sestavljala eno uro, namesto pet minut. Največji problem sta nama delala dva vijaka viška. Le na kaj sva pozabila? Na koncu (po branju navodil) se izkaže, da na nič. Višek vijakov izhaja iz dejstva, da je nova saildrive noga prišla že z montiranima žrtvenima anodama, vsaka s po enim vijakom.

Medtem, ko Vesna kupuje novi epoxy primer (tisti, ki sva ga imela, je bil ves porabljen - pa tudi, če ne bi bil, je dvokomponentni in naslednji dan neuporaben), jaz čistim drekovod in menjam črpalko za spiranje vece školjke (stara je bila sicer še čisto funkcionalna, je pa ležaj začel ružiti in verjetno je bilo le še vprašanje časa, kdaj bo dokončno zaružil). Ne sliši se veliko, vendar to spet zahteva delo v nenormalnih okoliščinah in meni izčrpa vso energijo.

Potem, ko sva našla luknjico na dingiju, ki jo bova jutri zalepila in sva poprimala saildrive, naju je Sevo odpeljal v hotel in takoj po tuširanju ter snacku in pivcu v Planters klubu sva že malo po osmi zvečer v postelji. Joj, kako sva utrujena!

29. april 2025, torek

Valaga, Fiji

Dan je dnevu podoben. Razlika je le v tem, da sem iz dneva v dan bolj utrujen. Ni več zame to rabotanje. Sploh pa ne v tropih.

Zjutraj najprej namalam še tretjo roko primerja na saildrive, potem z Vesno zaflikava dingi in se spravim urejat še nekaj malenkosti, Vesna se loti pospravljanja, sledi ena roka antifoulinga preko delov, kjer je še primer in nato splezam v veliki locker in spoiler, da bi namestil nov amortizer. To je sicer za minuto dela (plus pol ure, da sploh pridem do tja, ker je potrebno vse zložiti na plano - LIFO metoda). Ker pa spotoma popravljam še en kup drugih zadev, je ura poldan, ko se prebijem tako daleč, da vidim, da bo potrebno popraviti krmilo. Ni pravilno vstavljeno. Še enkrat ven, naštimati, kot se šika in potem nazaj. Ah, ja...

Ob štirih je pri Morganu konec šihta in takrat bo prišel Bongi, sva zmenjena. No, konec šihta pri Morganu je takrat, ko to reče Morgan. Danes je bilo pol ure kasneje. Fiji time, itak. Nič hudega, če ne bi lovili dnevne svetlobe. Noč je pozimi že pred šesto zvečer. Tako pa končamo v soju reflektorjev. No, na koncu je vse tako, kot je treba. Vsaj zdi se tako. Resnica bo itak prišla na plan sredi oceana.

Jutri začnemo ob osmih, takrat se odprejo trgovine in nekaj stvari bi bilo potrebno nabaviti. Eno uro daljše spanje se bo

kar prileglo.

30. april 2025, sreda

Valaga, Fiji

Najprej v nakup ene malenkosti, ki bi jo v Sloveniji dobil za vsakim vogalom, tukaj je pač nimajo. Šelna za izpušno cev. Bomo pa improvizirali, ni druge. Potem pa v pospravljanje lockerjev. Celo dopoldne nama to vzame, medtem pa Sevo lepo počasi štriha barko. Pri nama je dobro plačan za njihove razmere, za 7,50 evra na uro smo zmenjeni. Povprečna mesečna plača na Fidžiju je 450 evrov.

Popoldan Vesna pospravlja notranjost barke, jaz perem kokpit. Neverjetno, kako je teak počrnel v nekaj mesecih. Tako močno ni še nikoli. Sonce in dež sta ga tudi nekaj pobrala in na palubi ga bo potrebno v letu ali dveh zamenjati. Letos ga ob priliki še poflikam in upam, da bo to zadnjič, ko se ukvarjam s teakom.

Zvečer greva na nekaj hrane in več pijače. In potem k zasluženem počitku. Jutri dopoldan gre Mala v vodo in vsaj dan ali dva nočem slišati o kakršni koli raboti!